

[Landbrugsministeren.]

at jeg tror, det ærede Medlem tager sin Stilling ud fra et forkert Synspunkt. Den gode Mening skal jeg ikke drage i Tvivl, men jeg tror, der er et forkert Udgangspunkt for hele den Maade, hvorpaa det ærede Medlem ser paa denne Sag. Det ærede Medlem begyndte med at ville skyde mig i Skoene, at vi her var ude for at tjene et enkelt Erhvervs Interesser, nemlig Mejeribrugets, for at træde andre Erhvervs berettigede Interesser ned, og fandt, at det var underligt, at jeg, som er Tilhænger af Frikonkurrencen, kunde gaa ind paa at hejse Monopolets Fane i den Udstrækning, det her skete. Det ærede Medlem udtalte ogsaa: Mejerierne faar den fede Bid, og gjorde derved gældende, at Producenterne af disse Varer egentlig blev delt i to Klasser, og at denne Lovgivning vendte et venligt Ansigt til den ene Side, et uvenligt, ja, et fjendtligt Ansigt til den anden Side. Det ærede Medlem har nu slet ikke Ret i denne Betragtning, Udgangspunktet for det ærede Medlems Betragtning er, som sagt, ikke rigtigt, og for at forklare, hvad jeg mener hermed, kommer jeg til at gaa saa langt tilbage som til den Episode, der kaldtes Smørkrigen. Det ærede Medlem er for ung til at kunne erindre denne Episode, men jeg er saa gammel, at jeg lige kan huske, hvorledes man den Gang kæmpede mod hinanden. Det, som Kampen stod om, var, hvorvidt det overhovedet skulde tillades at producere og sælge Margarine her i Landet. Det var egentlig ikke Landbostanden, der krævede Forbud. Margarinen var den Gang et forholdsvis nyt Produkt, og man kunde tænke sig, at det var Landbruget og Mejeribrugets, der krævede Margarineforbud, for at Smørret kunde blive eneraadende. Jeg vil indrømme, at der ogsaa var stærke Landbokredse, som var fremme med det Krav, men Kravet havde ogsaa Tilhold i Byernes Befolkning, og der førtes jo en skarp Krig i saa Henseende. Den førtes for øvrigt ogsaa i andre Lande, og i Lande som Australien og Kanada, der er vore Konkurrenter paa Smørmarkedet, har man gennemført — og det er jo en meget simpel Maade at løse Sagen paa — et fuldstændigt Forbud baade mod Produktion og mod Salg af Margarine — saa er der ikke noget at diskutere om længere, saa er man færdig

med hele det Spørgsmaal. Heldigvis endte det ikke saaledes her, og til Ære for den danske Landbostand var der ogsaa indenfor den Forstaaelse af, at man ikke kunde forbyde et saadant Produkt som Margarine. Margarineproduktionen og Margarinesalget vedblev som bekendt her i Landet, og det er jo en Produktion og et Forbrug, der spiller en meget stor Rolle her til Lands, maaske større forholdsvis end i mange andre Lande. Men samtidig dermed blev der, for at vi ikke skal skade den Hovedindtægtskilde, som Smøreksperten er for vort Land, og for at vi kan være i Stand til at varetage Forbrugernes Interesser, saa at de ikke bliver udsat for det, som er saa nærliggende — og det var da ogsaa et Hovedhensyn i hele den Kamp, der førtes —, at de faar Margarine eller Margarineblandinger i Stedet for Smør, fastsat den Hovedregel, at Smørfremstilling og Margarinefremstilling ingen Sinde maa foregaa paa samme Sted, de maa holdes fuldstændig adskilte.

Denne Lovgivning var Resultatet af den saakaldte Smørkrig, og jeg anser den nævnte Hovedregel for at være en god og fornuftig Regel, og jeg advarer meget stærkt mod at prøve paa at pille ved den. Nu vil man maaske sige: Ja, det var Margarine og Smør, men nu drejer det sig om noget helt andet. Nej, det er ganske det samme, for det, man kalder Fødemulsioner eller Kunstfløde, som det ærede Medlem sagde — og det kan have forskellige andre Navne som Kalvefløde og andre mere eller mindre kunstigt sammensatte Navne —, alt det er at betragte som flydende Margarine stillet overfor Mælk og Fløde. Det er den samme Mod-sætning, som er mellem fast Margarine og Smør. Hvis man ikke passer paa der, har vi ganske det samme: at vor Eksport af Smør kommer ud for en Fare, og Forbrugernes berettigede Interesse med Hensyn til virkelig at vide, hvad de faar, bliver ogsaa udsat for Fare. Det ærede Medlem mente, at det var Mejeribrugets, der her særlig var interesseret, fordi det er Mejeribrugets og Mejeriforeningernes Fællesorganisation, der har fremsat Kravet. Men heri tager det ærede Medlem egentlig, maa jeg sige, ogsaa ganske fejl. (*Henriette Crone*: Det staar i Lovforslagets Bemærkninger). Ja, at det er Mejeribrugets Fæl-